

Graecus vir deliberationis ac cogitationis est (Graeci homines contemplativi et meditatores sunt), philosophus atque poeta. Philosophus (sua voluntate) disciplinas et de iis rebus quae sensibus percipi non possunt et de moribus edit/profert/fingit (sic) ut (ei) libet :

Romanus agricola, miles, negotiator est, id est facta ac usum magni putat, vir rerum gestarum ac negotiorum est;

quod attinet ad philosophiam, Romanis sententia (vulgaris) proverbiorum popularium sufficit/satisfacit. Ad hos animos simplices commovendos/sententiae Graecae manifestae et collectae fieri debent. Romanus pendit disciplinas philosophiae, ibi aliquid sectat, hic aliquid vellit. Et disciplina correcta eam disciplinam accipit, quae secundum naturam suam est velut Stoicorum;

aut ex iis autem rebus disciplinae cuiusque, quas optime perspicere/intelligere possit, omnibus disciplinam harum rerum electarum fingit velut (philosophiam) Ciceronis.

At ex ea disciplina, quae initio fuit, imprimis praecepta moralia ac utilia eligit, quae ad vitam bene degendam atque ad rem publicam gerendam/administrandam contribuant/conferant.

Inter omnes constat Romanum sententias Graecas renovare/reformare et eas litteris suis simplices ac certe aptiores mundo huius aetatis tradere. Sic subito immensus cultus Latinus cultu ac humanitate huius aetatis intelligi potest: Graeci enim Romae interpretes et eos, qui cogitationes eorum propagaverunt, invenerunt; ideo per multa saecula ea, quae philosophia Graeca veste Romana induta produxit, homines doctos occidentis (partis mundi) valde stimulaverunt ad meditandum et investigandum.

Quomodo (enim) intelligi possis, quales litterae Latinae sint et quae historia earum fuerit, nisi semper originem earum recorderis, nisi semper nympham Graecam beneficam adores, quae adfuit, cum natae sint ?